

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.124 van 6 januari 2012
in de zaak A. 193.860/X-14.362.**

In zake : 1. Mark BALLON
 2. Hilde DONCKERS
 3. Sophie BALLON
 4. Annick BALLON
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Peter Flamey
 kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
 Jan Van Rijswijcklaan 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Aerts
kantoor houdend te 9000 GENT
Coupure 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 september 2009, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van 19 juni 2009 van de Vlaamse regering
houdende definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan
“afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen”, “meer bepaald deelplan 14
‘Kontich-Lint’ voor wat betreft de percelen grenzend aan de Deken Jozef Van
Herckstraat”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 201.971 van 17 maart 2010 is de vordering tot
schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 september 2011.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie Van Noten, die loco advocaat Peter Flamey verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Paul Aerts, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Wat betreft de feiten wordt verwezen naar de uiteenzetting in het arrest nr. 201.971 van 17 maart 2010.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep - belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

4. In hun verzoekschrift voeren de verzoekende partijen aan dat ze de nietigverklaring vorderen van het besluit van 19 juni 2009 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: GRUP) “afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen”, meer bepaald deelplan 14 “Kontich-Lint” wat betreft de percelen grenzend aan de Deken Jozef Van Herckstraat die op het grafisch plan bij het voormelde GRUP kadastraal zijn aangeduid met de nummers 180/k15, 180/e17, 180/h15, 180/m2 en 180/15.

Onder de hoofding “belang” wijzen de verzoekende partijen er op dat het voormelde deelplan 14 voorziet in de herbestemming van drie specifieke gebieden, waaronder het gebied gekend onder de naam “Duffelshoek”, dat wordt herbestemd van woonuitbreidingsgebied tot woongebied. Ze stellen dat ze in het midden van het door het GRUP voorziene woongebied Duffelshoek wonen, namelijk aan de Deken Jozef Van Herckstraat nr. 36. Het deelplan 14 en de erop van toepassing zijnde stedenbouwkundige voorschriften hebben naar hun mening dan ook onmiddellijke repercussies op hun eigendom.

5. Met verwijzing naar hetgeen de verzoekende partijen zelf inzake hun belang hebben aangevoerd in hun verzoekschrift, voert de verwerende partij in haar memorie van antwoord aan, dat de verzoekende partijen niet beschikken over het vereiste rechtstreeks persoonlijk belang om het volledige GRUP aan te vechten. Het belang van de verzoekende partijen moet, aldus de verwerende partij, dan ook worden beperkt als volgt:

“(…) tot het plangebied van deelplan 14 ‘woongebied Duffelshoek’ zonder dat hiertoe afbreuk wordt gedaan aan de algemene economie van het plan.

(…)

(…) tot de aangehaalde kadastrale percelen in het deelplan 14 ‘woongebied Duffelshoek’, zoals omschreven in het verzoekschrift tot nietigverklaring”.

6. De verzoekende partijen voeren in hun memorie van wederantwoord aan dat de betrokken percelen van het voormelde “deelgebied 14, gebied Duffelshoek” vanuit planologisch oogpunt perfect kunnen worden afgezonderd van de rest van het GRUP, zonder dat de beleidsvrijheid van de auteur van het bestreden besluit zou worden aangetast. Zij stellen dat het feit dat het hele GRUP werd ingedeeld in 14 afzonderlijke deelplannen (en verder, binnen deze deelplannen, in subdeelplannen) er op zich al op wijst dat de inhoud van die afzonderlijke deelplannen zodanig moet worden begrepen dat er onderling geen directe weerslag is. Ook specifiek met betrekking tot het deelplan 14 blijkt volgens hen duidelijk dat men een stedenbouwkundige invulling wenst te geven aan drie specifieke en wel afgebakende gebieden, waaronder het gebied “Duffelshoek”. Ook deze drie specifieke en van elkaar afgescheiden gebieden hebben, volgens de verzoekende partijen, onderling geen weerslag op elkaar en zijn als zodanig perfect isoleerbaar vanuit planologisch oogpunt.

Voorts poneren de verzoekende partijen dat de voormelde (niet ontwikkelde) percelen duidelijk afsplitsbaar zijn van de overige (reeds bebouwde) percelen binnen het gebied “Duffelshoek” zonder dat de algemene economie van het plan wordt aangetast. Dit blijkt volgens hen, “ten overvloede”, overduidelijk uit de vergelijking van de uittreksels uit de GIS-kaarten en de vergroting van het grafisch plan bij het GRUP enerzijds en van de luchtfoto’s van “het perceel van de verzoeker en de percelen waarvoor thans de vernietiging van het bestreden besluit gevraagd wordt” anderzijds. Uit de voormelde door hen aangevoerde stukken blijkt volgens de verzoekende partijen dat “de aangevochten percelen” het overblijvend en dus per definitie geïsoleerd – nog niet ontwikkeld – binnengebied vormen van een ruimer gebied dat al volledig is bebouwd.

Naar de mening van de verzoekende partijen zou het enige effect van een partiële vernietiging, beperkt tot de voormelde percelen, zijn, dat

enkel die percelen niet herbestemd worden van woonuitbreidingsgebied tot woongebied zoals voorzien in de stedenbouwkundige voorschriften. Voor al de andere percelen errond kan die herbestemming, aldus de verzoekende partijen, wel perfect worden uitgevoerd, evenals de wijzigingen die zijn vooropgesteld “in alle andere gebieden in alle andere deelgebieden van het GRUP”.

7. Met verwijzing naar hetgeen de verwerende partij aanvoert (zie randnummer 5), stellen de verzoekende partijen in hun laatste memorie, dat de verwerende partij zelf uitdrukkelijk aangeeft dat de betrokken percelen wel degelijk afsplitsbaar zijn. De Raad van State zal dan ook, aldus de verzoekende partijen, niet op het domein van de beleidsuitoefening van de overheid treden door de betrokken percelen aan het geheel te onttrekken bij het onderzoek naar de gegrondheid van het verzoekschrift. De verwerende partij is immers als bestuur het best geplaatst de afweging te maken over het al dan niet afsplitsbaar zijn van een gebiedsdeel van het GRUP.

Beoordeling

8. Een ruimtelijk uitvoeringsplan is in beginsel één en ondeelbaar. Een gedeeltelijke vernietiging is bijgevolg enkel mogelijk indien vaststaat dat het betreffende gebiedsdeel kan worden afgesplitst van de rest van het plan en dat de overheid ook afgezien van het afgesplitste gedeelte voor het overige dezelfde beslissing zou hebben genomen. Er anders over oordelen zou tot gevolg hebben dat de Raad van State zich op het domein van de beleidsuitoefening van de betrokken overheid zou begeven en zou overgaan tot hervorming, en niet vernietiging, van de beslissing waarvan het betreffende gebiedsdeel een onlosmakelijk onderdeel is, vermits het plan voor het overige hoe dan ook zou blijven bestaan.

9. Het GRUP omvat verschillende verordenende grafische plannen met verschillende deelprojecten, waaronder het “deelproject II – woongebied Duffelshoek” dat op het verordenend grafisch plan 14 voorkomt. In hun verzoekschrift en latere procedurestukken beperken de verzoekende partijen het

voorwerp van hun beroep telkens tot de percelen nrs. 180/k15, 180/e17, 180/h15, 180/m2 en 180/l5 die binnen de grenzen van het voormelde deelproject vallen.

10. Inzake het betrokken deelproject wordt in de toelichtingsnota onder andere vermeld dat “het woonuitbreidingsgebied wordt herbestemd tot woongebied om een rol te kunnen vervullen in het grootstedelijk aanbodbeleid”, dat “deze rol (...) belangrijk (is) gelet op de ligging van het gebied aan de kern van Kontich Kazerne en de ligging nabij het treinstation”, dat aan de randen van de “twee ingesloten binnengebieden die vrij liggen” “reeds aanzetten (zijn) gegeven voor ontsluitingswegen” en dat er een “theoretisch ontwikkelbare oppervlakte van 0,8 ha en 3,5 ha” is.

In artikel 11.2 van de verordenende stedenbouwkundige voorschriften bij het deelproject (“verbinding voor langzaam verkeer”) wordt bepaald dat “doorheen het woongebied (...) minstens één fiets- en voetgangersverbinding gerealiseerd (moet) worden” en dat “de pijlen (...) symbolisch aan(duiden) wat met wat verbonden is”. Dienaangaande wordt in de toelichtingsnota gesteld dat “doorheen het woongebied (...) een fiets-voetgangersverbinding (moet) worden gerealiseerd tussen de Scheihagestraat en Duffelsesteenweg”, dat “de aanduiding van de verbinding voor langzaam verkeer (...) symbolisch (is)” en dat, “aangezien de stippellijn grafisch de verbinding doorheen het gebied aangeeft, wordt gestipuleerd dat dit niet de exacte ligging van de fietsverbinding is”. Uit het grafisch plan blijkt dat de symbolische aanduiding (in overdruk) van de verbinding voor langzaam verkeer onder andere tussen percelen wordt gesitueerd waartoe het voorwerp van het beroep van de verzoekende partijen is beperkt, meer bepaald tussen enerzijds de percelen nrs. 180/e17 en 180/h15 en anderzijds het perceel nr. 180/m2.

In de toelichtingsnota is vermeld dat “het zuidelijk deel van het woonuitbreidingsgebied is gelegen in risicogebied voor overstromingen”. Het blijkt dat de percelen nrs. 180/k15, 180/e17, 180/h15, 180/m2 en 180/l5 van de verzoekende partijen het grootste deel uitmaken van het vrijliggend noordelijk binnengebied van het betrokken deelproject.

In het licht van de voorgaande elementen kunnen de betrokken percelen van de verzoekende partijen niet worden beschouwd als een vanuit

planologisch oogpunt isoleerbaar gebied. Het blijkt immers dat de beleidsafweging die voorafging aan het nemen van het bestreden besluit voor wat betreft het voormelde deelproject een geheel vormt waarvan de genoemde individuele percelen niet kunnen worden afgezonderd zonder de beleidsvrijheid van de auteur van het besluit aan te tasten.

Dat “de aangevochten percelen” het overblijvend en dus per definitie geïsoleerd – nog niet ontwikkeld – binnengebied vormen van een ruimer gebied dat al volledig is bebouwd, doet niets af aan de voormelde vaststelling.

11. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de Raad van State niet bevoegd is om over te gaan tot de door de verzoekende partijen gevraagde gedeeltelijke vernietiging van het bestreden GRUP.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 1400 euro, elk voor een vierde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zes januari 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Roger Stevens